

други оржия и да се изпроводи́тъ на онѣя комитети въ турско, които сж дали най-много парични помощи на народнитѣ апостоли.

Събранieto постановило: за напредъ парични помощи ще се събиратъ отъ членоветѣ комитетски срѣщу формални квитанции

Революритѣ били купени чрѣзъ Киселова въ Виена и чрѣзъ Обрѣтенова и Данаила Попова били проведени по принадлежностъ въ вътрѣшността на турската империя. — Дѣстѣ (200) револвера съ по сто (100) патрона били раздадени на народнитѣ работници.

Формалнитѣ квитанции били отпечатани и распродани до прѣдсѣдателитѣ на комитетитѣ въ Турско.

Олимпий Пановъ наръждалъ (набиралъ на компасътъ), Каравеловъ корегиралъ, Левски взрѣялъ колелото, Ал-брезитъ (нѣмецъ, машинистъ) управлявалъ машината и въ една зимна нощъ уставътъ билъ отпечатанъ . . . Делегатитѣ взели по нѣколко екземпляра отъ устава и си пожелали „добъръ пътъ и добро виждане“ (1869 год. 28 декемвр.)

Кънчевъ съ Обретенкова отпътували за Руссе; Общій съ Атанасъ Поповъ и Василь Йонковъ за Плѣвенъ; а Левски останалъ въ Букурещъ, да почива до мартъ мѣсецъ.

* * *

Съ дългитѣ си човки щъркелитѣ грозно и енергично закѣпнали на поитъ-Дукановитѣ комини а ластовицитѣ мили весело зачуреликали по хижитѣ селски; и, ето ти, въ Ловечъ се явилъ Дяконъ Левски . . . Централенъ Б. Р. Комитетъ на тайнитѣ комитети въ Турско билъ наръденъ: Избрани били: за прѣдсѣдатель Маринъ Дукановъ,

Бѣлѣжка. Печатница била купена, (1871 г.), но по нѣмание възможностъ тайно да се прѣнесе въ Ловечъ, членоветѣ на приврѣмното българско правителство рѣшили да се присѣдини врѣменно къмъ печатницата на Л. Каравеловъ.